

A szeretet

„Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három, ezek között pedig legnagyobb a szeretet.” (1 Kor 13,13).

Ezt a szót tudjuk szinte a legtöbb nyelven mondani. Ám a legtöbb ember más-más féleképpen értelmezi.

A görögöknek három féle kifejezésük is volt a szeretet megfogalmazására.

1. *Erosz* = vágyakozó szeretet.
2. *Filia* = baráti szeretet.
3. *Agapé* = önzetlen, önfeláldozó szeretet.

Mondanom sem kell, hogy a harmadik az **agapé** a legtökéletesebb.

Jézus is ezzel a szóval kérdezi Pétert: *agapas me?* Péter azonban csak így tud felelni: *filo sze.* (Jn 21,15-16). Csak emberi, baráti szeretetünk van. Jézus háromszor is megkérdezi Pétert és Péter háromszor is csak így tud felelni.

Milyen a mi szeretetünk? Ha őszinték vagyunk, akkor azt mondjuk, hogy sokszor vágyakozó, vagy esetleg baráti szeretettel rendelkezünk.

János apostol azonban azt mondja: **„Isten szeretet...” (1 Jn 4,16).** Isten szeretet, ez azt jelenti, hogy Isten nem tud másképpen viszonyulni a bűnbánó emberhez, mint szeretettel. Az Istentől származó szeretet nem az érzésekre, vagy a cselekedetekre alapszik. S mivel Isten szeretet, ezért adta egyszülött Fiát a keresztre. Isten szeretete cselekvő szeretet.

Akarsz-e igazán szeretni? Hiszem, hogy akarsz. Akkor olvasd tovább János leveléből, ne csak azt, hogy Isten szeretet, hanem a folytatást is: **„...aki a szeretetben marad, Istenben marad és Isten is ő benne.”** Vagyis csak úgy lesz igazi, teljes a mi szeretetünk, ha Istenbe merül el az életünk. Ha Benne vagyunk. Istenben lenni, élni és mozogni, vagyis Ő általa gondolkodni, beszélni és cselekedni. Akkor nem tudunk mást tenni, mint igazán szeretni.

Dr. J.H.Bavink professzor egyszer részt vett egy új templomban a hálaadó istentiszteleten. Ahogy a bejáratnál az ablakok mellett elhaladt, észrevette, hogy sorjában a hitet, reményt és a szeretetet ábrázolták. Ez a sorrend a templomon belül. Ám, ha kifelé tartunk a templomból, a sorrend már megváltozik: szeretet, remény, hit. A templomon kívül ez a sorrend. A templomból kijövő ember mindig először a szeretettel találkozik.

Ez azt is jelenti, hogy ahol a szeretet nem látható, semmi sem látható. A hit sem és a remény sem.

Biharszentjános, 2015.08.12.

Csomay Árpád.